

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 21 mars 1997 *

I mål T-79/96 R,

Camar Srl, bolag bildat enligt italiensk rätt, Florens (Italien), företrätt av advokaten Wilma Wiscadini Donà, biträdd av advokaterna Mariano Paolin och Simonetta Donà, Padova, delgivningsadress: advokaten Ernest Arendt, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

sökande,

med stöd av

Republiken Italien, företrädd av Umberto Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister, biträdd av Pier Giorgio Ferri, avvocato dello Stato, delgivningsadress: Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adélaïde, Luxemburg,

intervenient,

* Rättegångsspråk: italienska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Eugenio de March, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av Frédéric Pascal vid centralförvaltningen och Catherine de Salins, sous-directeur vid utrikesministeriets rättsavdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

intervenient,

angående en talan, som ingetts med stöd av artikel 186 i EG-fördraget, om att förstainstansrättens ordförande i första hand skall ålägga kommissionen att för år 1997 tilldela Camar importlicens för tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer avseende en kvantitet som motsvarar skillnaden mellan den kvantitet somaliska bananer som Camar kan importera och den kvantitet som Camar har importerat under åren 1988, 1989 och 1990 och, i andra hand, att förstainstansrättens ordförande skall föreskriva samtliga övriga åtgärder som han anser vara nödvändiga för att undvika att Camar åsamkas irreparabla skador innan dom meddelas i målet,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Den rättsliga bakgrunden

- 1 Genom rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, s. 1, nedan kallad förordning nr 404/93) har det från och med juli 1993 införts en gemensam importordning som ersätter de olika nationella ordningar som fanns tidigare. Förordning nr 404/94 ändrades senast genom rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994 om de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan (EGT L 349, s. 105).
- 2 Vid handeln med tredje land, som regleras i avdelning IV i förordning nr 404/93, skall varje år öppnas en tullkvot för import av tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer. Uttrycken "traditionell import" och "icke traditionell import" från AVS-stater definieras i artikel 15a i förordning nr 404/93. Med "traditionell import från AVS-stater" avses de kvantiteter bananer som enligt bilagan till förordning nr 404/93 exporteras av respektive AVS-stat som traditionellt exporterar bananer till gemenskapen. De kvantiteter bananer som exporteras av AVS-

staterna utöver de kvantiteter som anges ovan utgör "icke traditionell import från AVS-stater". Beträffande Somalia har kvantiteten för "traditionell import" fastställts till 60 000 ton.

- 3 I artikel 18.1 i förordning nr 404/93 föreskrivs att en tullkvot om 2.2 miljoner ton (nettovikt) skall öppnas varje år för import av tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer. Inom ramarna för tullkvoten skall en tull på 75 ecu per ton tas ut vid import av tredjelandsbananer medan icke-traditionella AVS-bananer inte skall beläggas med någon tull (artikel 18.1 andra stycket i förordning nr 404/93). Import utöver tullkvoten omfattas av en tull som beräknas på grundval av Gemensamma tulltaxan (artikel 18.2 i förordning nr 404/93).

- 4 Enligt artikel 19.1 i förordning nr 404/93 skall den öppnade tullkvoten fördelas enligt följande: 66,5 procent till de aktörer som har avyttrat tredjelandsbananer eller icke traditionella AVS-bananer, 30 procent till de aktörer som har avyttrat gemenskapsbananer eller traditionella AVS-bananer och 3,5 procent till de aktörer etablerade i gemenskapen som sedan 1992 har börjat avyttra andra bananer än gemenskapsbananer eller traditionella AVS-bananer.

I artikel 19.4 föreskrivs följande:

"Om tullkvoten ökas skall den ökade disponibla kvantiteten i enlighet med punkt 2 och 3 fördelas till importörer i de kategorier som avses i punkt 1."

- 5 Enligt artikel 16.1 i förordning nr 404/93 skall det varje år sammanställas en prognosticerad försörjningsbalans för produktionen och förbrukningen i gemenskapen och för importen och exporten.

I artikel 16.3 föreskrivs följande:

”Balansen får vid behov ändras under regleringsåret, bland annat för att ta hänsyn till effekterna av undantagsförhållanden som påverkar villkoren för produktion eller import. I ett sådant fall skall den tullkvot som föreskrivs i artikel 18 ändras i enlighet med förfarandet i artikel 27.”

- 6 Artikel 30 i förordning nr 404/93 har följande lydelse:

”Om det efter juli 1993 krävs särskilda åtgärder för att underlätta övergången från den ordning som gällde innan denna förordning trädde i kraft till den som fastställs genom denna förordning, särskilt för att komma tillrätta med svårigheter av en känslig natur, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 besluta om de övergångsåtgärder som den bedömer vara nödvändiga”.

- 7 Enligt artikel 27 i förordning nr 404/93, som även nämns i artiklarna 16 och 30, får kommissionen vidta genomförandeåtgärder enligt förvaltningskommittéförfarandet. I denna artikel föreskrivs särskilt att kommittén skall yttra sig över dessa åtgärder inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande de aktuella frågorna är och att kommissionen skall vidta åtgärder som är omedelbart tillämpliga.

Bakgrund och förfarande

- 8 Sökanden, det italienska bolaget Camar Srl, är den enda "traditionella importören" av bananer från Somalia. Bolaget bildades år 1983 för att i synnerhet importera somaliska bananer till Italien.
- 9 År 1983 bildades även Somalfruit SpA, i vilket den somaliska regeringen är minoritetsägare. Huvudägare i Somalfruit SpA är den italienska investmentkoncern som grundade Camar. Somalfruit SpA står för den somaliska bananproduktionen.
- 10 Mellan åren 1984 och 1990 nådde den somaliska bananodlingen sin kulmen med en årlig produktion om 90 000 — 100 000 ton. Camar importerade en del av denna produktion till Italien. År 1990 importerade Camar 45 130 ton.
- 11 Den 31 december 1990 utbröt inbördeskrig i Somalia och Camars normala importflöde avbröts.
- 12 Camar fortsatte att försöka den italienska marknaden med bananer genom att köpa in en viss kvantitet från två AVS-stater, Kamerun och Windward Islands, samt från vissa tredje länder.
- 13 Från införandet av en gemensam organisation av marknaden i juli 1993 till slutet av år 1996 erhöll Camar såväl licenser av kategori A (4 008,521 ton för år 1993, 8 048,691 ton för år 1994, 3 423,761 ton för år 1995 och 5 312,671 ton för år 1996) som licenser av kategori B (5 622,938 ton för år 1993, 10 739,088 ton för år 1994, 6 075,934 ton för år 1995 och 2 948,596 ton för år 1996).

- 14 Under denna period uppgick bananimporten från Somalia, som fortfarande ombesörjdes av sökanden, till cirka 482 ton år 1993, 1 321 ton år 1994, 14 140 ton år 1995 och 15 780 ton år 1996.
- 15 Camar begärde upprepade gånger att kommissionen skulle höja tullkvoten för tredjelandsbananer till en kvantitet som motsvarar skillnaden mellan den traditionella kvantitet somaliska bananer som föreskrivs i förordning nr 404/93 (60 000 ton) och den kvantitet som Camar importerar eller kan importera till gemenskapen samt att till dem bevilja licenser som motsvarar skillnaden mellan dessa kvantiteter. Sökanden begärde följaktligen att svaranden skulle vidta nästan samma åtgärder som de som vidtogs efter cyklonerna Debbie, Iris, Luis och Marilyn. Den 24 januari 1996 delgav sökanden kommissionen en anmodan att vidta åtgärder i enlighet med artikel 175 i fördraget genom att officiellt överlämna begäran i fråga för räkenskapsåret 1996.
- 16 Genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 maj 1996, har Camar begärt att förstainstansrätten för det första skall förklara, i enlighet med artikel 175 i fördraget, att kommissionen "har åsidosatt artikel 30 i rådets förordning nr 404/93 och artikel 40.3 andra stycket i EG-fördraget genom att ha underlåtit att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra för sökanden att avhjälpa svårigheter förorsakade av omöjligheten att på grund av krisen i Somalia förse sig med en sådan kvantitet somaliska bananer som de traditionellt saluför och omöjligheten att på grund av de restriktioner som föreskrivs genom rådets förordning nr 404/93 förse sig med bananer av annat ursprung" och för det andra fastställa "att kommissionen i framtiden är skyldig att vidta lämpliga åtgärder" och för det tredje "att med stöd av artiklarna 178 och 215 andra stycket i EG-fördraget förplikta kommissionen att ersätta den skada som sökanden har åsamkats genom denna underlåtenhet".
- 17 Genom särskild inlägga, som inkom till förstainstansrätten den 27 januari 1997, har sökanden även inkommit med en begäran om interimistiska åtgärder med stöd av artikel 186 i fördraget i första hand för att "kommissionen [skall beordras] att för år 1997 tilldela Camar ytterligare importlicenser för tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer med en tullsats inom tullkvoten för en kvantitet som

motsvarar skillnaden mellan den kvantitet somaliska bananer som Camar kan importera och den kvantitet som Camar har importerat under åren 1988, 1989 och 1990” och ”för det andra, att förstainstansrättens ordförande skall föreskriva samtliga övriga åtgärder som han anser vara nödvändiga för att undvika att Camar åsamkas irreparabla skador innan dom meddelas i målet”.

- 18 Kommissionen har ingett sina skriftliga yttranden genom inlägga som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 februari 1997. Republiken Frankrike och Republiken Italien, som har intervenerat till stöd för svaranden respektive sökanden, har ingett skriftliga yttranden genom inlagor som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 respektive den 13 februari 1997.
- 19 Parterna har avgett sina muntliga yttranden den 28 februari 1997.

Rättslig bedömning

- 20 Enligt artiklarna 185 och 186 i fördraget jämförda med artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319, s. 1), i dess lydelse enligt rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT L 144, s. 21) och rådets beslut 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 (EGT L 66, s. 29), kan förstainstansrätten förordna om uppskov med verkställigheten av en omtvistad rättsakt eller om andra nödvändiga interimistiska åtgärder, när den finner att omständigheterna så kräver.
- 21 Enligt artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall en ansökan om interimistiska åtgärder ange de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet samt de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad. De begärda åtgärderna skall endast ha interimistisk verkan och

får inte föregripa förstainstansrättens avgörande i saken (se senast beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 3 mars 1997 i mål T-6/97 R, Comafrika och Dole mot kommissionen, REG 1997, s. II-291, punkt 21).

Parternas argument

Fumus boni juris

- 22 Beträffande prövningen av om huruvida ansökan vid första påseendet framstår som välgrundad (*fumus boni juris*) har sökanden påpekat att kommissionen enligt domstolens rättspraxis (beslut av den 29 juni 1993 i mål C-280/93 R, Tyskland mot rådet, Rec. 1993, s. I-3667 och dom av den 26 november 1996 i mål C-68/95, T. Port, REG 1996, s. I-6065, punkt 34—42) är skyldig att ingripa till förmån för aktörerna med stöd av den behörighet som den har enligt artikel 30 i förordning nr 404/93, häri inbegripet att vidta åtgärder om undantag från de allmänna bestämmelserna i denna förordning. Sökanden har betonat att denna skyldighet föreligger när bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer i alltför stor omfattning kränker de ekonomiska aktörernas grundläggande rättigheter, såsom upphovsrätten och rätten till fri yrkesutövning, till följd av en särskild situation som har uppkommit i de nationella marknadsorganisationer som gällde innan förordning nr 404/93 trädde i kraft och som har ett samband med övergången från denna organisation till en reglering av gemenskapen.
- 23 Enligt sökanden, som traditionellt försett den italienska marknaden med bananer, är det klarlagt att den sedan ikraftträdandet av den gemensamma organisationen av marknaden för bananer inte kan ersätta somaliska bananer, som är en bristvara sedan inbördeskriget utbröt i Somalia, med bananer från andra AVS-stater eller från tredje länder. I detta hänseende har sökanden för det första gjort gällande att undantag från tullar på traditionella kvantiteter enligt den gällande gemenskapsordningen endast är tillåten i fråga om traditionell import från tredje länder. Sökanden har påpekat att den således inte kan öka importen från dessa länder för att kompensera bristen på somaliska bananer i förhållande till de kvantiteter som

den normalt saluför utan att göra enorma investeringar i dessa länder. För det andra kan bananer med ursprung i tredje länder, till skillnad mot vad som var fallet i den italienska ordning som gällde innan den gemensamma organisationen trädde i kraft, endast importeras enligt normala tullar om importören har licenser. Även om aktörer som saluför AVS-bananer enligt de gällande reglerna kan få tillgång till tullkvoten för bananer med ursprung i tredje länder, har sökanden påpekat att denna möjlighet endast gäller kvantiteter AVS-bananer som saluförs under en fastställd referensperiod. Sökanden har dock betonat att den, eftersom den vare sig har kunnat importera bananer från Somalia eller från andra AVS-stater, inte bara på grund av force majeure utestängts från sin traditionella försörjningskälla, det vill säga Somalia, utan även från möjligheten att ersätta somaliska bananer med bananer från andra länder.

- 24 Sökanden har vidare påpekat att kommissionen inte har vidtagit åtgärder i förevarande fall trots den likhet som föreligger med den situation för de AVS-importörer som, på grund av de cykloner som skadade produktionen, utestängdes från sin traditionella försörjningskälla. I de sistnämnda fallen ingrep kommissionen genom att vidta ad hoc-åtgärder. Kommissionens underlåtenhet har i förevarande fall medfört att Camar inte kunde erhålla ytterligare licenser för de kvantiteter bananer som motsvarar de kvantiteter som förlorats.
- 25 Kommissionen och den franska regeringen har i motsats till sökandens påstående påpekat att det inte föreligger någon likhet mellan situationen i Somalia och den i de länder som drabbats av cyklonerna och att situationen i Somalia inte är av sådan art att den kan ligga till grund för sådana åtgärder som de som vidtogs till följd av de nämnda cyklonerna. I det andra fallet var nämligen samtliga villkor för tillämpning av artikel 16.3 i förordning nr 404/93 uppfyllda, i synnerhet förevaron av undantagsförhållanden och att det tidigare inom ramen för den nationella organisationen av marknaden förelåg särskilda regler som skyddade aktörerna. Inget av dessa villkor är uppfyllt i fråga om Camar, eftersom, för det första, kriget i Somalia medförde att somaliska bananer försvann från marknaden just innan fastställandet av tullkvoten, vilket innebär att försörjningsproblemen inte berodde på övergången

från den tidigare gällande nationella organisationen av marknaden till den gemensamma organisationen av marknaden och, för det andra, det inte förelåg några italienska bestämmelser avsedda att skydda intressena för importörerna av somaliska bananer. Om kommissionen följaktligen genom att vidta åtgärder till följd av cyklonerna har velat upprätthålla en tillräcklig försörjning för gemenskapsmarknaden och bevilja aktörerna ersättning för den skada de åsamkats, kan sådana åtgärder inte vidtas då ett land som sedan flera år befinner sig i krig inte kan, eller har stora svårigheter att, upprätthålla produktionen och saluföringen av bananer.

- 26 Till detta kommer att sådana åtgärder inte kan vidtas med stöd av artikel 30 i förordning nr 404/93, vilken sökanden har åberopat när den har gjort gällande att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder i den mening som avses i artikel 175 i fördraget, eftersom det framgår av domstolens tolkning av artikel 30 att denna inte kan utgöra grund för att anta förordningar om cyklonerna. Denna artikel kan således inte utgöra det rättsliga stödet för att vidta sådana åtgärder som sökanden har begärt.
- 27 Vidare har kommissionen bestritt påståendet att sökanden på grund av den gemensamma organisationen av marknaden inte längre skulle kunna ersätta somaliska bananer, som inte längre går att få tag på till följd av kriget, med andra traditionella AVS-bananer. Enligt kommissionen har detta påstående inte bevisats och är inte heller verklighetsbaserat. I detta hänseende har kommissionen för det första påpekat att importen av traditionella AVS-bananer till gemenskapen alltid har varit lägre än de kvantiteter som föreskrivs i bilagan till förordning 404/93 och att ett antal andra icke traditionella aktörer har börjat importera AVS-bananer från Elfenbenskusten, Jamaica och Kamerun till gemenskapen (kommissionen har uppgett att detta framgår av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna) och för det andra att en ny icke traditionell aktör importerar somaliska bananer till Italien.

Huruvida ärendet är brådskande

- 28 Sökanden har i huvudsak hänvisat till två uppgifter som talar för att den riskerar att åsamkas en allvarlig och irreparabel skada om inte de begärda interimistiska åtgärderna vidtas inom ramen för detta interimistiska förfarande.
- 29 Sökanden har för det första påpekat att det inte gör någon skillnad om förstainstansrätten, när den slutligt avgör målet, skulle bifalla talan i sak, eftersom domen endast medför att importlicenser för tredjelandsbananer eller icke traditionella AVS-bananer kan beviljas för framtiden men inte för det löpande regleringsåret. Sökanden, som traditionellt importerar bananer från Somalia, skulle således bli tvungen att för regleringsåret 1996 nöja sig med en import om 15 780 ton bananer i stället för de 60 000 ton bananer som den normalt importerade från detta land innan kriget bröt ut.
- 30 Sökanden har för det andra betonat att det på grund av den aktuella situationen i Somalia inte går att importera mer än 20 000 till 22 000 ton, eftersom sökanden, trots ökad lokal produktion, inte kan importera de kvantiteter bananer som den lyckades exportera från detta land innan krigsutbrottet. Dessa svårigheter beror såväl på faktorer som är att hänföra till klimatet som på stängningen av Mogadiscios hamn, vilket medförde att lastningen av bananerna var tvungen att äga rum vid bukten Merca. Sökanden har tillagt att de lokala producenterna är mycket pessimistiska, eftersom den aktuella exporten från Somalia endast kan genomföras till extremt höga kostnader.
- 31 Camar anser följaktligen att deras distributionsnät i Italien kommer att förstöras om den inte beviljas de ytterligare licenser som begärs i detta förfarande om interimistiska åtgärder, eftersom den kvantitet bananer som den förfogar över är alldeles för liten för att täcka kostnaderna för en struktur som är anpassad till en betydligt mer omfattande försäljningskapacitet för att möta efterfrågan hos bananmognarna som den traditionellt förser med bananer. Sökanden har förklarat att den redan nu har uttömt sina finansiella resurser till följd av den svåra situation som

den befinner sig i och att företaget, utan att löpa risk för att omedelbart behöva upphöra med verksamheten, skulle gå mot en konkurs om det inte vidtas åtgärder i den aktuella situationen.

- 32 Den italienska regeringen har bekräftat att företaget Camar, vars verksamhet i huvudsak består av att importera bananer till Italien, riskerar att gå under även om det, vilket här är fallet, inte får tillgång till andra försörjningskällor än de somaliska försörjningskällorna. Enligt den italienska regeringen förefaller de begärda interimistiska åtgärderna vara nödvändiga för att undvika en allvarlig och irreparabel skada.
- 33 Kommissionen har bestritt de uppgifter som sökanden har framfört för att visa att det föreligger brådska inom ramen för detta förfarande om interimistiska åtgärder.
- 34 Kommissionen anser att påståendet att återhämtningen i den lokala produktionen endast är obetydlig motsägs av en not av den 23 november 1996 från Somalfruit. Av denna not framgår att Somalfruit räknar med att exportera 60 000 ton somaliska bananer år 1997, det vill säga hela den kvantitet som anges vara "traditionell" export från detta land enligt bilagan till förordning nr 404/93.
- 35 Svaranden har vidare betonat att sökanden har lämnat oriktiga uppgifter i fråga om den import inom tullkvoten som föreskrivs i förordning nr 404/93. Den har påstått att Camar från införandet av den gemensamma organisationen av marknaden för bananer till år 1997, i motsats till vad den har påstått, har erhållit såväl A-licenser som B-licenser. I synnerhet har Camar från kommissionen erhållit mer än 6 000 A-licenser och mer än 3 500 B-licenser. Kommissionen anser även att man vid beräkningen av hur många licenser som bolaget innehar även måste beakta de licenser som har tilldelats bolaget Tico, som tillsammans med Camar har grundat ett gemensamt bolag, vilket medför att Camar även kan utnyttja de licenser som har tilldelats detta bolag.

- 36 Enligt svaranden kan sökanden utan tvekan inte bara importera de 60 000 ton bananer som i själva verket finns tillgängliga inom Somalias territorium, utan även de bananer för vilka Camar och Tico faktiskt har erhållit licenser för det löpande året.
- 37 Den franska regeringen har betonat att de av sökanden påstådda allvarliga och irreparabla skadorna inte följer av kommissionens underlåtenhet, vilket påstås i målet i sak med stöd av artikel 175 i fördraget. Detta medför att ett beviljande av de begärda interimistiska åtgärderna inte är förenligt med domstolens rättspraxis. Enligt denna rättspraxis måste den part som begär sådana åtgärder visa att den åsamkats en skada till följd av den bestridda rättsaktens antagande (domstolens beslut av den 9 april 1987 i mål 77/87 R, Technointorg mot rådet, Rec. 1987, s. 1793, punkt 17).
- 38 Sökanden har nämligen enbart lämnat vissa uppgifter om sin handelspolitik sedan ikraftträdandet av den gemensamma organisationen av marknaden och klagat på svårigheterna att förse sig med somaliska bananer och att erhålla licenser. I själva verket beror sökandens ekonomiska problem på att det amerikanska bolaget Dole etablerat sig i Somalia och att Comafrika, som utgör en del av gruppen Dole, importerar en del av de bananer som produceras i detta land till Italien. Den franska regeringen har vidare påpekat att Camar vid införandet av den gemensamma organisationen av marknaden för bananer, i egenskap av importör av traditionella AVS-bananer, innehade ett visst antal B-licenser som inte enbart fastställts mot bakgrund av den importerade kvantiteten bananer år 1991, det vill säga året efter krigsutbrottet och under vilket Camar åsamkats förluster på importen från Somalia, utan även mot bakgrund av den somaliska exporten under år 1989—1990. Den franska regeringen anser att beviljande av ytterligare licenser inom ramen för det förevarande förfarandet om interimistiska åtgärder skulle strida mot de övriga ekonomiska aktörernas intressen och i synnerhet gemenskapslagstiftarens målsättning (se i detta hänseende domstolens dom av den 5 oktober 1994 i mål C-280/93, Tyskland mot rådet, Rec. 1994, s. I-4973), eftersom ett sådant beviljande av licenser till Camar skulle ge Camar en konkurrensfördel till skada för de övriga ekonomiska aktörerna. I förevarande fall skulle Camar uppnå att rätten att importera

traditionella AVS-bananer som inte har utnyttjats (de 60 000 ton som fastställts för Somalia i förordning nr 404/93) skulle ersättas med en rätt att importera tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer. En sådan åtgärd skulle strida mot förordning nr 404/93, enligt vilken det inte är tillåtet att ändra rätten till import. För övrigt skulle varje eventuell höjning av tullkvotens volym få återverkningar på bananpriset, oavsett bananernas ursprung.

Förstainstansrättens bedömning

- 39 Enligt artikel 186 i fördraget får gemenskapsdomstolarna föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder i mål som anhängiggjorts vid dessa.
- 40 Enligt artikel 104.2 i rättegångsreglerna skall en ansökan om interimistiska åtgärder "ange föremålet för talan, de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden framstår som berättigad". Enligt fast rättspraxis skall förstainstansrätten bedöma hur brådskande de interimistiska åtgärderna är genom att undersöka om sökanden innan förstainstansrätten avgör målet i sak riskerar att åsamkas allvarliga och irreparabla skador som inte kan repareras när målet avgörs slutligt.
- 41 Genom förevarande ansökan om interimistiska åtgärder i enlighet med artikel 186 i fördraget vill sökanden i första hand tilldelas "ytterligare licenser för import av tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer enligt tulltaxan inom tullkvoten" och "för det andra, att förstainstansrättens ordförande skall föreskriva samtliga övriga åtgärder som han anser vara nödvändiga för att undvika att Camar

åsamkas irreparabla skador innan dom meddelas i målet". Denna begäran om "ytterligare" licenser eller om åtgärder för att korrigera den licensfördelning som har genomförts av kommissionen för år 1997 stöder sig i huvudsak på artikel 30 i förordning nr 404/93.

42 Det har redan påpekats att kommissionen enligt denna artikel kan vidta särskilda övergångsåtgärder "för att underlätta övergången från den ordning som gällde innan denna förordning trädde i kraft till den som fastställs genom denna förordning, särskilt för att komma tillrätta med svårigheter av en känslig natur" till följd av denna övergång. Det framgår av fast rättspraxis att de interimistiska åtgärderna avser att motverka den störning på den inre marknaden som kan uppstå till följd av att den gemensamma organisationen av marknaden ersätter de olika nationella organisationerna. Nämnade åtgärder har även till syfte att lösa de svårigheter som de ekonomiska aktörerna ställs inför efter införandet av den gemensamma organisationen av marknaden, men som har sitt ursprung i de villkor som förelåg på de nationella marknaderna före utfärdandet av förordning nr 404/93 (ovannämnda beslut av den 29 juni 1993, Tyskland mot rådet, den ovannämnda domen i målet T. Port, och dom av den 4 februari 1997 i de förenade målen C-9/95, C-23/95 och C-156/95, Belgien mot kommissionen, REG 1997, s. I-645).

43 I synnerhet har domstolen fastslagit att kommissionen enligt artikel 30 i förordning nr 404/93 skall vidta nödvändiga åtgärder vid svårartade situationer, då importörerna ställts inför svårigheter som innebär att de "kan tvingas upphöra med sin verksamhet, eftersom de ... blir tilldelade en ovanligt låg importlicens, om dessa svårigheter är oupplösligt knutna till övergången från de före ikraftträdandet av denna förordning gällande nationella organisationerna till den gemensamma organisationen av marknaden och inte beror på bristande aktsamhet hos de berörda aktörerna" (den ovannämnda domen i målet T. Port, punkt 43).

44 Domstolen har även fastställt att den berörda aktören kan väcka talan med stöd av artiklarna 173 och 175 i fördraget om kommissionen har underlåtit eller vägrat

vidta åtgärder och inom ramen för denna talan ansöka om interimistiska åtgärder med stöd av artikel 186 i fördraget (den ovannämnda domen i målet T. Port, punkt 58—60).

- 45 Inom ramen för detta förfarande innebär de åtgärder som begärs i första hand att sökanden skall tilldelas importlicenser för bananer med avsteg från de gränser som föreskrivs i fråga om tredjelandssbananer och icke traditionella AVS-bananer som kan importeras till gemenskapen inom den tullkvot som fastställts för år 1997 samt att det skall göras avsteg från förfarandet för tilldelning av importlicenser till importföretag under det löpande regleringsåret.
- 46 I förevarande fall skall förstainstansrätten, mot bakgrund av de av Camar i första hand begärda åtgärdernas art och innehåll, inte bara undersöka om villkoren i artikel 104 i rättegångsreglerna för att bevilja interimistiska åtgärder är uppfyllda, utan även kontrollera att de gränser som fastställts för att kunna införa undantag från det allmänna systemet för tilldelning av licenser har respekterats. Dessa gränser föreskrivs i grundförordningen om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer, nämligen förordning nr 404/93. I synnerhet måste förstainstansrätten kontrollera att artikel 30 som har åberopats i målet har respekterats.
- 47 Underlåtenhet att följa dessa villkor skulle nämligen kunna medföra att hela ordningen för import av bananer till gemenskapen förvanskas, att rättigheterna för aktörerna på den berörda marknaden kränks och följaktligen att jämvikten mellan olika intressen vilken har realiserats genom bestämmelserna i den gemensamma jordbrukspolitiken i fråga om den gemensamma organisationen av de berörda marknaderna äventyras.
- 48 Under det skriftliga och muntliga förfarandet har sökanden påstått att samtliga villkor i artikel 30 är uppfyllda för tilldelning av "ytterligare" licenser. Sökanden

har uppgett att det krig som bröt ut i Somalia vid slutet av år 1990 hindrade sökanden från att till Italien importera lika stora kvantiteter bananer som den normalt importerar och att denna nedgång, som inträffade under åren närmast före ikraftträdandet av förordning nr 404/93, medförde negativa återverkningar på deras rätt till ett konstant antal importlicenser för tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer. Följaktligen skulle sökanden — trots att den påstår sig ha lyckats kompensera förlusterna till följd av kriget före införandet av en gemensam organisation av marknaden tack vare den gällande italienska lagstiftningen, som innebar att den kunde importera tredjelandsbananer — ha förlorat möjligheten att återigen kompensera förlusterna till följd av införandet av den gemensamma organisationen.

- 49 Kommissionen har bestritt Camars samtliga uppgifter till stöd för sin talan. I synnerhet har svaranden gjort gällande dels att Camar sedan införandet av den gemensamma organisationen har tilldelats A-licenser med stöd av vilka den kunde importera tredjelandsbananer inom tullkvoten, dels att sökanden från och med år 1993, i likhet med övriga företag på marknaden, skulle ha kunnat importera bananer från andra AVS-stater än Somalia. Kommissionen har vidare påpekat att Camar i praktiken har möjlighet att under det löpande regleringsåret importera hela den kvantitet somaliska bananer som anges i bilagan till förordning nr 404/93 inom kvoten för "traditionell" import av dessa bananer.

- 50 Förstainstansrätten konstaterar att kommissionens uppgifter om att det på Somalias territorium produceras en tillräcklig kvantitet bananer för att Camar skall kunna återta sin traditionella import från Somalia bekräftas av svarandens not av den 23 november 1996 som härrör från produktionsbolaget Somalfruit i Somalia. Det framgår av denna not att produktionen för år 1997 beräknas uppgå till 60 000 ton. Camar har inte bestritt denna beräkning utan har inskränkt sig till att peka på de transportsvårigheter som påstås föreligga som i synnerhet beror på stängningen av Mogadiscios hamn, och att den enda möjligheten är att importera bananer via

bukten Merca. Sökanden har emellertid inte preciserat omfattningen av dessa svårigheter och har inte på något sätt visat att det är omöjligt för denna att från Somalia under år 1997 importera mer än 20 000 till 22 000 ton bananer.

- 51 Det är på grund av den beräknade produktionen om 60 000 ton somaliska bananer möjligt att vid första påseendet dra slutsatsen att ordningen med den gemensamma organisationen av marknaden för bananer för närvarande inte medför en sådan begränsning av sökandebolagets möjlighet att importera bananer från Somalia inom tullkvoten som föreskrivs i förordning 404/93 och att det för regleringsåret 1997 inte förefaller föreligga svårigheter — till följd av övergången från de nationella ordningarna som gällde före ikraftträdandet av förordning nr 404/93 till den nuvarande ordningen med den gemensamma organisationen av marknaderna — som skulle kunna hota företagets överlevnad (den ovannämnda domen i målet T. Port, punkt 43).
- 52 Följaktligen anser förstainstansrätten att sökanden inte har visat att det måste vidtas åtgärder i syfte att korrigera den aktuella fördelningen av importlicenser för det löpande regleringsåret genom att tilldela Camar de licenser som det har begärt eller genom att vidta alternativa åtgärder.
- 53 Följaktligen skall Camars ansökan om interimistiska åtgärder avslås utan att det är nödvändigt att undersöka de grunder och argument som sökanden har åberopat till stöd för beviljande av de begärda interimistiska åtgärderna.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnaderna fattas senare.

Luxemburg den 21 mars 1997

H. Jung

Justitiesekreterare

A. Saggio

Ordförande